Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України. № 100 (600) ♦ Вівторок, 1 червня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

Рада оборони обговорює питання флоту

Як повідомила прес-служба Президента України, 31 травня під головуванням Л.М.Кравчука відбулося засідання Ради оборони України.

Було розглянуто питання щодо врегулювання ситуації, яка склалася на Чорноморському флоті, і прийнято відповідне рішення. На засіданні обговорено також ряд інших важливих проблем забезпечення обороноздатності держави.

Зустріч президентів відбудеться

Як стало відомо з достовірних джерел, зустріч Президента України Л. Кравчука і Президента Росії Б. Єльцина, на якій обговорюватимуться проблеми Чорноморського флоту, відбудеться у Севастополі 15 червня, або в будь-який інший день до 20 червня. Стверджують, що принципову згоду на таку зустріч дав Л. Кравчук. У зв'язку із складною ситуацією в Росії, Б. Єльцин повідомить про точну дату дещо пізніше.

На мітингу, організованому 30 травня Севастопольським комітетом ФНС голова комітету, народний депутат Республіки Крим і Севастопольської міськради Олександр Круглов заявив, що «ми, російські патріоти, розберемося тут з президентами Росії і України як зі зрадниками великої Росії, злочинцями , які розвалили великий і могутній Союз».

Десять рядків з листа

Я — за нормальні економічні стосунки з країнами СНД. Я за те, щоб був чесний обмін товарами, а ціни повинні визначатися затраченою на їх виробництво працею, а не диктатом однієї країни над іншою. Нинішнє співвідношення цін на ввезені і вивезені товари свідчить якраз про це.

Валентина Котенко.
Дубове
Черкаської області.

СЛЬОЗИНКА ЩАСЛИВОГО ДИТИНСТВА

Колись (власне, зовсім недавно) дітей називали привілейованим класом у нашому суспільстві. А ті привілеї були досить сумнівними. Однак спитайте у дорослої людини, чи була в її житті казкова країна дитинства? «Звичайно, була!» — відповість кожен і по-доброму усміхнеться. Була, бо жили мама й тато, бабуся й дідусь, а, отже, жевріла духовна лампадка, що оберігала душі дитячі, а значить, і націю від остаточної моральної руйнації.

Але в неблагополучному суспільстві зробити життя дітей щасливим дуже важко. Ми продовжуємо вдавати, що у нашого підростаючого покоління безхмарне дитинство. Не треба лицемірити. Згадаймо дітей Чорнобиля, осиротілі школи-інтернати, міліцейські розподільники... Це страшна статистика, бо якщо тільки одна безневинно пролита дитяча сльозинка — трагедія для суспільства, то що казати, коли їх дуже й дуже багато?

Погляньте на ці чудові обличчя. І подумайте про те, що їх могло б бути значно більше, якби ми справді відповідально й по-державному думали про своє майбутнє.

Людмила БАРАНЕВИЧ.
Фото С.КОВАЛЬЧУКА, А.КАРПЕНКА, М.КОЗЛОВСЬКОГО.

Продиктовано в номер

Кавказці купують зброю і дають інтерв'ю

Цілий загін емісарів з Закавказзя, де точаться бойові дії, скуповує в Україні зброю і боєприпаси. Один з них дав інтерв'ю донецькому журналістові Юрію Хобі за умови, що його прізвище не буде назване. Він підтвердив, що його напарники діють в Україні нелегально, продаючи тут різноманітний товар — від пального до квітів, а на виручені гроші купують необхідне для бойових загонів. Його фірма, приміром, має на утриманні цілу дивізію. Він також повідомив, що в Закавказзі багато найманців з країн СНД, у тому числі — з України.

Нас об'єднує Севастополь

29 травня відбувся перший Конгрес українців Севастополя.

Напередодні голова севастопольського комітету «Фронт національного спасения» народний депутат Республіки Крим і Севастопольської міськради О.Круглов заявив, що збере десятки тисяч прихильників, які пікетуватимуть зібрання. Та прибуло лише 80 осіб на чолі з Кругловим. Вони прийшли з прапорами монархічної і сучасної Росії, колишнього СРСР та антиукраїнськими плакатами. Простояли дві години і, не отримавши підтримки у жителів Севастополя, розійшлися.

Девіз Конгресу українців — «Севастополь — державність — Україна». У Конгресі взяли участь 618 делегатів, близько ста гостей, а також велика група українських та зарубіжних журналістів, у тому числі Росії, Іспанії, Німеччини, Франції, США, багатьох інших держав. Серед делегатів — народні депутати України, Республіки Крим, Севастопольської міськради, представники командування ВМС України.

(Закінчення на 3-й стор.).

Батуринські витоки

Вперше у колишній гетьманській столиці пройшли наукові батуринські читання, що відкрили нові сторінки історії, життя гетьманів І.Мазепи, К.Розумовського. З доповідями, повідомленнями виступили вчені історики Києва, Чернігова, народні депутати України Роман Іваничук та Михайло Горинь. Батуринці та гості познайомилися з виставкою старовини з фондів Чернігівського історичного музею імені Тарновського. А потім у Батурині завирувало піснями і танцями козацьке свято, на якому першою скрипкою були козаки Срібного,Варви, Козельця, Ніжина, Бахмача.

Все перемелеться!

Останні дні травня киянам і гостям столиці запам'ятаються дивовижною пропозицією культурно- розважальних, урочистих, несподіваних розваг на будь- який смак. У Будинку художників було розгорнуто експозицію шестидесятників, в Українському домі — фотомайстрів, Театральну площу віддали дітям, де вони провели свято дитячої творчості, а Андріївський узвіз — чарівникам народних ремесел. Цими ж днями громадськість міста увінчала пам'ять двох своїх синів із світовими іменами: на бульварі Шевченка, 18, встановлено меморіальну дошку авторові гімну "Ще не вмерла Україна" Павлові Чубинському, а на Андріївському узвозі, 13, відкрив меморіальну експозицію музей Михайла Булгакова.

(Закінчення на 4-й стор.).

Володар Кубка України з футболу 1993 року ФК «Динамо» (Київ).

Фото Валерія СОЛОВЙОВА.

Докладний звіт про фінальний матч «Динамо» (Київ) — «Карпати» (Львів) читайте на 8-й стор.

БУДІВЕЛЬНИКАМ ВІД БУДІВЕЛЬНИКІВ

Напередодні свята Києва Президент України Леонід Кравчук разом з представником Президента у Києві Леонідом Косаківським відвідали майбутній комбінат дитячого харчування, перша черга якого незабаром стане до ладу, та медико-санітарну частину корпорації «Київміськбуд».

Ці об'єкти Президент вибрав не випадково. Брак продуктів для немовлят, ліків, медичної апаратури належить до найзагрозливіших «хвороб» нашої молодої держави. Будь-який прогрес у «лікуванні» не може не привернути увагу.

Леонід Макарович побував на всіх дільницях споруджуваного комбінату, оглянув устаткування, ознайомився із зразками продукції.

Спорудження медичного комплексу для київських будівельників почалося критичного 1989 року, коли наша економіка стала нагадувати стан людини, що зазнала шоку. Але, на щастя, корпорація «Київміськбуд» виявилася умілим і наполегливим «лікарем» — шоковий стан нині позаду. Будівельники столиці та їхні сім'ї одержали чудовий подарунок — поліклініку і лікарню на двісті ліжок з трьома відділеннями: терапевтичним, гастроентерологічним та неврологічним. До цього подарунку київська держадміністрація додала ще й свій презент — дефіцитний апарат ультразвукового дослідження. Цей широкий жест, судячи з оплесків білохалатної публіки, виявився дуже приємним сюрпризом.

Президент України також зааплодував, але у вітальному слові до будівельників і медпрацівників побажав:

— Хай ваша чудова лікарня, незважаючи на такі щедрі подарунки від київської адміністрації, буде заповнена лише на сто ліжок. Міцного вам здоров'я! І менше роботи вам, шановні медики. Гадаю, що так і буде, якщо на повну потужність запрацюють цехи, подібні до того, де ми сьогодні побували.

Леонід Макарович також вручив головному лікареві медико-санітарної частини Тетяні Гольцовій Указ Президента України про нагородження її званням «Заслужений працівник охорони здоров'я України».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

На знімку: в цеху комбінату дитячого харчування.

Фото Анатолія ПІДДУБНОГО.

УЧАСНИКАМ І ЛАУРЕАТАМ ПЕРШОГО МІЖНАРОДНОГО КОНКУРСУ МОЛОДИХ ВИКОНАВЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ ЕСТРАДНОЇ ПІСНІ ім. ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА

Дорогі друзі!

Сердечно вітаю вас з народженням нового пісенного форуму на Буковині, батьківщині українського Орфея — Володимира Івасюка.

Ця самобутня пісенна земля подарувала українській естраді Дмитра Гнатюка, Софію Ротару, Миколу Мозгового, Назарія Яремчука, Василя Зінкевича та інших популярних співаків. Тут, у буковинських горах та букових лісах, знайшов свою квітку червону руту і незабутній, назавжди тридцятилітній композитор і поет, ім'ям якого названо ваш конкурс.

Вітаю нинішніх лауреатів і хочу побажати всім учасникам, аби це міжнародне мистецьке змагання вийшло на рівень найавторитетніших і найпрестижніших.

Нехай українська пісня добром відлунює в серцях усіх людей на щастя й здоров'я нашого народу.

Л. КРАВЧУК.

ВРУЧЕНО ВІРЧІ ГРАМОТИ

Учора в Маріїнському палаці Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Суедзава Седзі вручив вірчі грамоти Президентові України Леонідові Кравчуку.

Після урочистої церемонії відбулася бесіда, під час якої Президент України та Посол Японії обговорили питання розвитку різнобічних відносин двох держав.

ФОНД БЕТЕЛЬСМАНА ЦІКАВИТЬСЯ УКРАЇНОЮ

Президент України Леонід Кравчук зустрівся з членом фонду Бетельсмана Вернером Вайденфельдом. У ході розмови В. Вайденфельд запросив главу української держави взяти участь у конференції, що відбудеться в рамках фонду в жовтні цього року. Він зокрема сказав, що учасники конференції обговорюватимуть питання розвитку співробітництва України та європейських держав.

Дякуючи за це запрошення, Леонід Кравчук сказав, що він ознайомлений з діяльністю фонду і вважає: Україна зацікавлена в тісному співробітництві з фондом Бетельсмана. Президент України також запропонував провести одне з найближчих засідань фонду в Україні.

До роботи в жовтневій конференції планується залучити від 40 до 50 політичних діячів та економістів з європейських країн. Як заявив В. Вайденфельд, всі виступи та наукові праці, представлені на конференцію, будуть опубліковані для ознайомлення з ними широких кіл європейської громадськості.

Володимир ТЕТЕРУК.

Офіційно

ЩЕ ОДИН КРОК

Семінар з гуманітарного розвитку відбувся вчора в Інституті державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України. Він проходив під егідою глави українського уряду Л. Кучми і представництва ООН у Києві. За словами віце-прем'єра М. Жулинського, цей захід — крок до більш тісної співпраці з міжнародними організаціями та пошук нових можливостей розвитку України в гуманітарній галузі. До учасників семінару з вітальним словом звернулися Прем'єр-міністр Л. Кучма та представник ООН в нашій державі С. Браун.

АМЕРИКАНЦІ ВІРЯТЬ. А МИ?

Минулої неділі у Львові завершила роботу науково-практична конференція «Політика економічних реформ в Україні». Ініціювали та організували цей захід Центр міжнародного приватного підприємництва і Національний демократичний інститут (США), Міністерство економіки України та Інститут менеджменту (Львів).

Учасників конференції привітав віце-прем'єр-міністр Віктор Пинзеник та представник Президента України у Львівській області Степан Давимука.

З виступів заокеанських гостей — голови ради директорів Центру міжнародного приватного підприємництва Вільяма Кенанга та президента Національного демократичного інституту Кеннета Уоллака — вимальовується чітка позиція американських урядових та ділових кіл щодо України. Так, Сполучені Штати згодні на великі інвестиції в нашу державу, але за умови стабільності й зменшення ризику. Великі надії покладають на те, що в Україні найближчим часом почне діяти ефективний приватний сектор. Вони вірять, що все так і буде.

Однак з дискусійних виступів віце-прем'єра В. Пинзеника та голови постійної Комісії Верховної Ради України з питань економічної реформи і управління народним господарством В. Пилипчука стало очевидно, що надії на швидку і ефективну приватизацію можуть стати ілюзорними, коли парламент і уряд не знайдуть спільної мови, а інтереси справи не візьмуть гору над політичними амбіціями.

Конференція тривала три дні. Протягом цього часу її учасники обмінялися думками з питань і проблем економічної реформи в Україні, ознайомилися з досвідом зарубіжжя. Перед ними виступили представники ділових кіл та урядових структур США, Чилі, Польщі, Угорщини, Чехії, ряду інших країн.

Василь ТУГЛУК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО КОЛЕКТИВНЕ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО»

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про підприємництво» Верховна Рада України **постановляє:**

Пункти 2 і 3 статті 3 Закону України «Про колективне сільськогосподарське підприємство» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 272) викласти в такій редакції:

«2. Підприємство вважається створеним і набуває прав юридичної особи з дня його державної реєстрації у виконавчому комітеті міської, районної в місті Ради народних депутатів або в районній, районній міст Києва і Севастополя державній адміністрації за місцезнаходженням підприємства.

Державна реєстрація підприємства здійснюється не пізніше 15 днів з дня подання необхідних документів органу, який здійснює реєстрацію.

3. Відмова в державній реєстрації може бути оскаржена в судовому порядку».

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
4 травня 1993 року

Точка зору

ЗДОРОВИЙ ГЛУЗД — ЯК ДЖЕРЕЛО ВЛАДИ

Разом з відсутністю умов для розміщення інвестицій, можливою політичною нестабільністю, шаленим галопом інфляції, бюрократичними перепонами, здатними звести нанівець будь-яку ініціативу, тощо іноземні фахівці серед чинників, що перетворюють Україну в зону, несприятливу для іноземних капіталів, називають і нестабільну законодавчу базу. Тобто закони у нас сьогодні такі, що їх, по-перше, в будь-який момент під тиском тих чи інших обставин може змінити сам парламент. По-друге, їхній зміст можуть перекреслити підзаконні акти, перемножені на елементарну чиновницьку неретельність. По-третє, елементарна відсутність цивілізованого поділу функцій гілок влади, за якого існують один центр законотворчості — парламент, котрий видає нормальні виважені бажано вільні від будь-якого лобізму закони, і другий центр виконавчої влади — уряд, який нормально виконує ці закони в реальному житті.

А в нас, як відомо, уряд (виконавець) півтора року генерував закони в галузі економіки, а парламент (законотворець) стежив за їх відповідністю Конституції, за застосуванням у практиці, за можливими наслідками дії цих законів. Зважаючи на нашу Верховну Раду, яку розривають до повної бездіяльності різновекторні політичні пристрасті, та на симпатії до уряду Л. Кучми, який сперщу продемонстрував рішучість хоч щось робити, сьогодні треба визнати — ситуація була надзвичайна і ненормальна. Бо загострилася вона ще й через особисту боротьбу за повноту влади у Києві, а також на місцях. Тобто через ту боротьбу, в якій серед учасників не буває переможців, а коли і є переможець, то він один — здоровий глузд чи інакше: цивілізований розподіл влад з чітко визначеними функціями. Тож коло замкнулося: винайти новий «український велосипед» у функціонуванні влад не вдалося — або вперед до цивілізації, або назад до тоталітаризму, за якого сплутані всі нормальні уявлення. А безплідна криза влади призведе до останнього...

З огляду на сказане акцентую увагу ось на чому: свій вихід з кризи запропонував Президент, парламент теж вирішив по-своєму, уряд залишається ніби в підвішеному стані. Це певний тупик, який був і в листопаді минулого року. Що робити?

Знову свій вихід оприлюднив Л. Кравчук: спробував зібрати владу під одне крило і здійснити «дифузію» влад, запропонувавши Голові Верховної Ради можливу посаду віце-президента. Що за цим стоїть — спроба позбавити парламент його впливового лідера, чи задекларована спроба мирно владнати суперечності між гілками влади, чи ще щось з розряду високого політичного польоту — невідомо, бо І. Плющ замість себе запропонував Л. Кучму. Однак сьогодні 1 червня: «полетіли» ціни, відновилася сесія, а отже, проблеми не зникли. Як нікуди не поділася й остання наша надія — притаманний українцям здоровий глузд. Може, звернемося до нього?

Володимир СКАЧКО.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО НАГОРОДЖЕННЯ ПОЧЕСНОЮ ВІДЗНАКОЮ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

За визначний внесок у розвиток українського образотворчого мистецтва **постановляю:**

Нагородити Почесною відзнакою Президента України народного художника України **Дерегуса** Михайла Гордійовича.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
27 травня 1993 року

ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ Л. М. КРАВЧУКУ
ГОЛОВІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ І. С. ПЛЮЩУ
НАРОДНИМ ДЕПУТАТАМ УКРАЇНИ

ЗВЕРНЕННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ ПІДПРИЄМЦІВ

Всеукраїнське об'єднання підприємців звертається до вас, найвищих службових осіб, і народних депутатів України у зв'язку з наступним обговоренням Верховною Радою питань, пов'язаних із здійсненням Президентом України реального керівництва виконавчою владою.

Ми вважаємо, що ініціатива Президента України з цих питань відкриває єдину можливість для зупинення економічної і подолання урядової криз.

Однак складається враження, що у Верховній Раді ця пропозиція може не знайти відповідної підтримки, а деякі політичні і громадські структури роблять усе, щоб збити людей з пантелику, заховати суть справи у словесному тумані.

У листі представників ряду громадських організацій підприємців («Голос України» 27.05. 1993 р.) викладено застереження проти намірів Президента комплексно реорганізувати виконавчу владу, оскільки це, мовляв, призведе лише до хаосу в управлінні економікою і підведе Україну до прірви. А вихід автори вбачають у наданні відповідних повноважень Кабінету міністрів, який і надалі мусив би займатися декретотворчістю.

Але хіба обговорення в Верховній Раді не показало, що суспільство уже й так доведене до краю? Адже сьогоднішній Кабінет міністрів явно переоцінив свій потенціал, не спромігся справитися з економічними проблемами навіть надзвичайними засобами. Більше того, уряд фактично визнав, що він і уявлення не має, за якими принципами слід будувати майбутнє незалежної держави.

Свого часу ми вже робили грунтовний аналіз дій останнього уряду. Змушені ще раз констатувати: незважаючи на бурхливу декретотворчість, уряд не тільки не поліпшив економічне становище країни, а й катастрофічно погіршив його. Виробництво продовжує падати. Рівень життя населення різко погіршується. Назріває соціальний вибух.

Оцінки найважливіших урядових рішень, прийнятих останнім часом, свідчать, що вони, не забезпечивши позитивних зрушень у державному секторі, призвели до згортання ринкових реформ, стримування розвитку підприємництва, а почасти — руйнування його структур.

Істотної шкоди завдано малому бізнесу. Істотно обмежено права орендних колективів. Особливому тиску піддаються посередницькі організації.

Обмежено загальноприйняту у світовій практиці сферу діяльності банків, чим також загальмовано створення нових комерційних структур та інвестицій у виробництво тощо. Бюрократизм Національного банку України і введена ним з декретного благословення уряду практика жорсткого ліцензування валютних операцій паралізували багато видів зовнішньоекономічної діяльності комерційних структур, зупинили дію раніше укладених угод і намірів, перетнули шляхи надходження великих обсягів ВКВ до України. Нездійсненними залишилися спроби домогтися фінансової стабілізації: запровадження, з одного боку, жорсткого контролю за заробітною платою, а з другого, практично безконтрольне здійснення емісії грошових знаків. Гіперінфляція набуває хронічного характеру.

Декларуючи свободу підприємництва, уряд не зробив будь-яких серйозних кроків до формування його економічної основи — приватної власності. Приватизацію ще практично не розпочато.

Відчутного удару економіці завдала податково-фінансова політика уряду. Мало того що підвищено порівняно з Росією та іншими державами СНД податки на підприємства, більші податки сплачує і наше населення: підвищено податок на добавлену вартість, розширено коло підакцизних товарів, включаючи (вперше в історії) імпортні.

Доведено до банкрутства зовнішньоекономічну політику. Декрети уряду в галузі зовнішньоекономічної діяльності наблизили нас до відродження монополії держави на зовнішню торгівлю. Відбираючи у підприємств валюту, уряд позбавляє їх можливості самостійно закуповувати сировину, матеріали, комплектувальні вироби та технології, підштовхує до приховування валютних прибутків. Триває втеча твердої валюти з України. Через політичну і законодавчу нестабільність, по суті, зупинився приплив іноземних капіталів до нашої країни.

У регулюванні економічних процесів панують суб'єктивні уявлення окремих членів уряду, немає комплексного підходу, системності, чіткого механізму реалізації, системи контролю за виконанням декретів. Становище ускладнюють місцевий сепаратизм, різне тлумачення нормативних актів. І за цих умов будь-яка критика на адресу уряду сприймається ним ледь як не спроба дестабілізувати обстановку.

В суспільстві склалася звичка у скруті закликати до єдності і одночасно забувати про відповідальність конкретних членів уряду за довірені ділянки роботи. Заяви про наміри притягти винних до відповідальності з'являються лише після виходу уряду у відставку. Всупереч цій традиції пропонуємо призначити тимчасову комісію Верховної Ради, яка визначила хоча б орієнтовно, скільки коштувала країні лише ревізія урядом законодавства, наприклад у зовнішньоекономічній діяльності, втрата довір'я іноземних партнерів, розірвані або нездійснені договори.

Змінилося два уряди, перш ніж нарешті усвідомили потребу зайнятися підвищенням ефективності державної економіки з чітким визначенням її пріоритетів, а отже — забезпечити врятування народного господарства.

Але й третьому урядові старими методами і засобами цього завдання не виконати. Тому ми віддаємо перевагу саме Президентові України як керманичу виконавчої влади. Адже його обрав увесь народ, його повноваження мають більш тривалий строк, ніж у парламенту та замінюваних урядів. Переконані, що реалізація оголошених ним задумів забезпечить нормальний хід реформування економіки, в тому числі розвиток підприємництва як рівноправної гілки господарювання і власності. А головне полягає в тому, що Президент України виступав і виступає як гарант стабільності суспільства — цієї визначальної умови розвитку економіки і капіталу.

Всеукраїнське об'єднання підприємців запевняє, що співпрацюватиме з Президентом, його командою, Верховною Радою, урядом у справі зміцнення влади задля виведення країни з кризи, забезпечення народові належних умов життя. Пропонуємо утворити при Президенті України Координаційну раду з питань ринкової економіки, для якої Всеукраїнське об'єднання підприємців готове власним коштом розробити програму врятування національної економіки.

Двовладдя у виконавчих структурах сьогодні просто неприпустиме. Тільки об'єднання усіх можливостей для досягнення визначеної мети під безпосереднім керівництвом Президента України — ось шлях виходу з кризи, ось наша тверда позиція.

Національна Рада Всеукраїнського об'єднання підприємців.

ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ Л. М. КРАВЧУКУ
ГОЛОВІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ І. С. ПЛЮЩУ
ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРУ УКРАЇНИ Л. Д. КУЧМІ

ЗВЕРНЕННЯ Української спілки промисловців і підприємців

В умовах, коли економічна криза досягла загрозливої межі, за якою — повне знищення національної економіки й неминучий соціальний вибух, закликаємо вас в ім'я порятунку незалежної Української держави об'єднати зусилля Президента, Верховної Ради, уряду, промисловців і підприємців і утвердити пріоритет економіки над політикою.

Ми впевнені в тому, що в цій кризовій ситуації як внутрішня, так і зовнішня політика України мають бути підпорядковані в першу чергу процесу реформування економіки, що можливо лише за умов підтримки урядом національної промисловості та підприємництва, розв'язання проблем у виробничій, податковій, митній сферах, створення цивілізованої та ефективно діючої фінансово-кредитної системи.

Ми закликаємо вас виявити державну мудрість і після внесення відповідних змін до Конституції усунути дублювання у виконавчій владі. Виходячи з того, що Верховна Рада не прийняла відставки Прем'єр-міністра, пропонуємо надати всю повноту повноважень в управлінні економікою Кабінету міністрів на чолі з Л. Д. Кучмою.

Для запобігання стратегічних помилок в економічній сфері ще раз звертаємось до вас: не нехтуйте думкою промисловців і підприємців під час підготовки і прийняття рішень у галузі економіки, радьтеся з нами!

Досягнення домовленості щодо посилення і раціональної побудови виконавчої влади стане запорукою економічної і політичної стабільності у суспільстві.'

26 травня 1993 р.

ПОСЛУ РОСІЇ ВРУЧЕНО НОТУ

28 травня ц. р. послу Російської Федерації в Україні Л. Я. Смолякову вручено ноту Міністерства закордонних справ України у зв'язку з кампанією підняття Андріївського прапора на кораблях і суднах допоміжного флоту Чорноморського флоту.

В ноті йдеться про те, що подібні дії є прямим порушенням Ялтинської угоди, підривають основи можливої домовленості щодо розподілу Чорноморського флоту, унеможливлюють його технічне та типове забезпечення на перехідний період і в цілому не сприяють досягненню кінцевої мети як Російської Федерації, так і України — створенню на базі Чорноморського флоту ВМФ Російської Федерації і ВМС України. Вказується, що такі дії зводять нанівець всі нелегкі попередні зусилля по урегулюванню ситуації на Чорноморському флоті та навколо нього, а також можуть призвести до непередбачуваних наслідків, що суперечать інтересам обох держав.

На виконання Ялтинської угоди щодо Чорноморського флоту українська сторона запропонувала невідкладно провести переговори державних делегацій України і Російської Федерації для продовження розробки конкретних домовленостей, а також провести найближчим часом зустріч Президентів України і Російської Федерації для обговорення всього комплексу питань, пов'язаних з проблемою розподілу Чорноморського флоту.

Українська сторона, підтверджуючи свою готовність вирішувати всі проблеми Чорноморського флоту на правовій основі, закладеній в Ялтинській та Дагомиській угодах, очікує на надання офіційного роз'яснення щодо ставлення російської сторони до протиправних дій командирів та особового складу тих допоміжних суден, які підняли Андріївські прапори.

МЗС України.

У партіях та рухах

НАС ОБ'ЄДНУЄ СЕВАСТОПОЛЬ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

На Конгресі наголошувалося, що Крим і Севастополь у 1954 році перейшли до складу України законно, що жоден із законодавчих актів з цього питання не викликає сумніву. Однак, як підкреслив голова оргкомітету Конгресу головний редактор газети «Флот України» Юрій Тимощук, «севастопольський «Фронт национального спасения» збуджує народ, намагається знайти підтримку серед деяких народних депутатів РФ і, на жаль, знаходить». Учасники Конгресу виступили за дружбу і всебічне співробітництво України й Криму насамперед з Росією та іншими державами СНД. Голова комітету громадських організацій «Крим з Україною» народний депутат України Микола Поровський сказав, що «комуністи й соціалісти прагнуть за всяку ціну розвалити економіку України, довести народ до зубожіння, а потім, як у 1917 році, завести нас до Російської імперії. Та ми знаємо жорстокий урок (до речі, не один) і нічого подібного більше не повториться».

На Конгресі виступив командувач ВМС України віце-адмірал Борис Кожин. Він різко критикував командування ЧФ і ВМФ РФ за порушення Ялтинської угоди, «Ялтинську угоду фактично зірвала російська сторона», — сказав Б. Кожин. Він заявив, що, «спираючись на підтримку севастопольців, усього народу України, ми побудуємо могутній Український флот. Він буде гідним партнером флотам Північноатлантичного блоку і Росії».

Делегати висловили підтримку позиції міністра оборони України генерал-полковника К. Морозова щодо кораблів ЧФ, які підняли російські андріївські прапори, вимагали від Президентів України та Росії негайного проведення у Севастополі переговорів щодо ЧФ. Як стало відомо із джерел, що заслуговують на довір'я, така зустріч може відбутися 15 червня або будь-якого дня до 29 червня.

На Конгресі прийнято звернення до Президента і ВР України та українського народу. У ньому, зокрема, говориться: «Настав час негайно розділити флот і вивести за межі України ті військові частини, що не входять до складу Збройних Сил України. Пора вжити заходів, передбачених законодавством, і припинити розпалювання ворожнечі між людьми і сепаратистської істерії. Ми звертаємося із закликом зробити все можливе для збереження миру в Севастополі, Криму і Україні».

У прийнятій Конгресом ухвалі «Про міжнаціональну злагоду і співробітництво» мовиться: «Понад два століття будувалося наше місто і примножувалася його ратна й трудова слава представниками всіх націй і народностей. Всіх нас — українців і росіян, греків і вірмен, німців і євреїв, болгар і білорусів, кримських татар і корейців — об'єднує горде і славне звання — Севастополь. Ми закликаємо севастопольців до співробітництва в ім'я миру, спокою і громадянської злагоди і впевнені, що багатонаціональна громада Севастополя може стати у цьому прикладом».

Олександр ПІЛАТ, власний кореспондент «Голосу України».

ВСЕ ПЕРЕМЕЛЕТЬСЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Піднесеність, небуденність традиційних днів Києва підкреслив дводенний благодійний гала-концерт майстрів культури і діячів мистецтв у Національній опері та концерт професійних та самодіяльних колективів, який пройшов на велелюдному Майдані Незалежності. Прикметно, що керівники міста і країни цими днями святкували разом із киянами. Нехай як не сутужно сьогодні випростуватись з економічної кризи, а наш народ не звик скиглити — він співав веселої, жартував і говорив серйозно: все перемелеться! Народ ніколи не помиляється.

ГІЛКА МОЛОДОЇ НАДІЇ

У Чернівцях завершився Перший Міжнародний конкурс молодих виконавців української естрадної пісні імені Володимира Івасюка.

Ціле гроно талановитих виконавців побачили і почули ми (та й уся Україна, бо відкриття і закриття конкурсу транслювало Українське телебачення) протягом чотирьох травневих днів на мистецькому небосхилі. Віриться, що молоді вокалісти, які стали переможцями і дипломантами конкурсу, вже найближчим часом засяють новими мистецькими гранями на пісенному небосхилі. А втім, як слушно зауважив на підсумковій прес-конференції народний депутат України, співголова оргкомітету конкурсу Анатолій Матвієнко, організатори цього пісенного свята вважають, що кожний учасник фіналу є переможцем. Отже, тридцять виконавців — тридцять надій!

А володарем гран-прі і першої премії конкурсу стала співачка з Києва Таїсія Повалій. Друге місце — у Лілії Гривцової, третє — за дуетом «Елема». (Нелі Базалук і Ірина Щокіна з Кіровограда). Вони і отримали премії — п'ять, три і дві тисячі доларів.

Названо і дипломантів конкурсу. Це Оксана Гребеньовська (Бучач Тернопільської області), Тетяна Дяченко (Київ), Світлана Зайченко (Володарськ-Волинський Житомирської області), Юлія Калякіна (Умань Черкаської області), Іван Мармуш (Калуш Івано-Франківської області), Людмила Пудло (Моніка), Олександр Юрцевич (обидва з Донецька), а також сімейний дует Борутів — Галина і Ярослав (Коломия Івано-Франківської області).

Спеціальний приз «Голосу України» — оригінальну вазу і сто тисяч карбованців — вручено солістці гурту «Кредо» орендного підприємства «Кварц-самоцвіти» з Житомирської області Світлані Зайченко за пісню «Запалю свічу», присвячену пам'яті В. Івасюка (музика К. Яновського, вірші В. Шинкарука).

— Сьогодні можна сказати напевне: в української естради є добрий потенціал на завтра, — підкреслив у розмові з нами народний артист України, член журі конкурсу Василь Зінкевич. — І я цим приємно здивований.

Василь БАБУХ,
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Колектив газети «Голос України» висловлює глибоке співчуття помічнику головного редактора по кадрах Сусловій Наталії Олегівні з приводу смерті її батька

ШЕЛЮГА Олега Васильовича.

На перший погляд це була звичайна історія. В одному клінічному відділенні НДІ епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л. Громашевського одночасно опинилися дві жінки. З одного містечка, добрі знайомі. Клініка будь-що хотіла госпіталізувати їх в різний час, але місцеві лікарі виконували план... Так в одному відділенні опинилися дружина і коханка чоловіка, який заразив їх СНІДом. Ось тобі любовний трикутник. Ось тобі наша «здорова» гуманність. Самого чоловіка «лікують» в місцях не таких уже й віддалених. Тримають в окремій камері, він має посилену охорону і щодня очікує, що його придушать... сусіди по камерах. Звідки в'язням стало відомо про його хворобу, можна тільки здогадуватися: з медичними таємницями у нас завжди було негаразд.

Справді, хвороба — це особиста справа кожного. Та коли б саме ця хвороба не була така підступна. В українських в'язницях, приміром, уже ув'язнено двох інфікованих за те, що вони... свідомо заразили інших. Інакше — за СНІД-тероризм. З'ясовується, є таке формулювання в ухваленому в 1991 році Законі України «Про профілактику СНІДу». Спеціальна поправка до Кримінального кодексу передбачає ув'язнення від 3 до 5 років. Ото й усе... А хіба не можна називати таких злочинців убивцями?

Зверніть увагу

ВМИРАЮТЬ ЩЕ НЕ ОСТАННІ

Вони ж бо заразили не грипом, а тим, від чого вмирають не пізніше, як через десять років. До речі, на Заході, зокрема в Німеччині, нині триває дискусія — чи трактувати СНІД-тероризм як спробу вбивства. І не тільки в разі, коли зараження відбулося статевим шляхом.

З тим не можна не погодитися. Статистика — річ уперта, і поступово вона витіснила стереотип, що СНІД — хвороба групи ризику. На території України з 1987 року зафіксовано 118 ВІЛ-інфікованих, з них 9 (4 дитини) — померло. І тільки 35 процентів (дані за 1992 рік) належать до традиційних груп ризику: повій, гомосексуалістів, бабіїв, наркоманів, 23 проценти — звичайні люди, які тільки мали фактор ризику (випадковий інтимний зв'язок без презервативу) і яким просто «не пощастило». 11 процентів заражені під час медичних маніпуляцій.

До речі, ми можемо «похвалитися» справді унікальним випадком, який не має аналогів у всьому світі. У 1986 році, коли кров на СНІД ще не перевіряли, дві породіллі, котрі втратили під час пологів багато крові, були інфіковані вірусом через переливання свіжу. А через молоко (СНІД передається і з материнським молоком) прирекли і своїх дітей.

Шляхи зараження решти хворих досі не вдалося визначити.

Що ж до статі, то, очевидно, скоро СНІД стане чоловічою хворобою. Коли в 1992 році зафіксували 54 хворих жінки і 58 — чоловіків, то цього року з 12 зареєстрованих 10 — чоловіки. Хоча перші інфіковані були все-таки жінки (повії, котрі обслуговували інтуристів).

Але це вже трошечки про інше. Врешті, чи небайдуже, хто хворіє: чоловік чи жінка, якого віку і в який спосіб заразився. Коли вони дізнаються про результати аналізів, то ніби опиняються одразу в камері смертників, з тією тільки різницею, що не знають, скільки їм там сидіти: рік, десять чи кілька місяців. Психологи свідчать, що людина, яка дізналася про невиліковну хворобу, переживає кілька стадій: шок, заперечення і, нарешті, адаптацію. Буває, що іноді вона так і не доходить до стадії адаптації, вирішивши накласти на себе руки. В США кількість самогубств серед інфікованих СНІДом на 36 процентів більша, ніж в інших групах населення. У нас такої статистики немає.

Сидячи в коридорі цього ж таки відділення, цієї ж таки клініки, я почула, як лікарка обурювалася, що нібито планують збільшити відрахування від зарплати на користь хворих на СНІД. Річ не в тому: була рація в її словах чи ні (хоч я і не чула про таке нововведення). Річ в тому, що це говорила лікарка, котра, як ніхто інший, знає, що клініка — єдина в Україні, ліків бракує, а хворих дедалі більше, і значна більшість їх заразилася випадково. І завтра будь-хто може опинитися на їхньому місці. Тому, хоч у мене, як у кожної нормальної людини, є інстинкт самозбереження, я все-таки вийняла б руку з кишені, щоб привітатися. Якби, звичайно, ці хворі люди, котрих загнано, як звірів, запропонували мені її.

Жоден з пацієнтів відділення не захотів поговорити з пресою.

Наталя ФІЛІПЧУК.

«ЧЕРВОНУ РУТУ» ТИ ШУКАЙ ВЕЧОРАМИ...

Цього разу шукай не в мудрія сивини Карпат, не біля затоплених Дніпрових порогів, а межи териконами шахтарського краю.

Суботнього надвечір'я у захмареному і хворобливому донецькому небі, попри все, залунало оздоблене мелодією травневого дощу свято української пісні! Та так залунало, що навіть місцева влада в особі мера Донецька Юхима Звягільського, представника Президента у Донеччині Юрія Смирнова не втрималася — пританцьовувала тутечки ж, на майдані.

— Від донецької «Червоної рути» чекаємо зовсім нової якості. Українська пісня протесту має перерости в пісню утвердження, пісню державності, — сказав народний депутат України, письменник В. Яворівський, який зі своїм колегою П. Мовчаном був серед гостей фестивалю, — це не просто концерт на майдані, це не просто радощі для його велелюддя. Це щось багато більше і вище. Тут, у Донецьку, зібралася молода, революційна Україна, зібралося розкомплексоване покоління. І я дуже чекаю, що лунатиме робоча пісня, пісня Української держави.

— Від проведення цього фестивалю місто тільки виграє у моральному плані, — продовжує розмову народний депутат України Ю. Звягільський. — Не потерпаємо ми і матеріально. Головне, щоб свято добре розпочалося і добре закінчилося.

Що ж, фестиваль справді розпочався на славу! Святкове суботнє його відкриття, здається, не залишило байдужим нікого в шахтарській столиці. А в неділю ввечері на майдані лунала тривожна музика: то був концерт-реквієм по загиблих гірниках. А таких лише з початку цього року більш як 50...

Жваво цими днями і в місцевому палаці «Юність», де триває конкурсна програма фестивалю. Саме тут мають зійти нові зірки української молодіжної естради.

Юрій ДОЦЕНКО.

Слово про колегу

ІВАН СВІТОЯР БУВ ЛЮДИНОЮ ЧЕСТІ

На 69-му році життя помер відомий режисер, журналіст, невтомний борець за незалежність України Іван Світояр. Усе його життя було присвячене відстоюванню правди, совісті, честі людини. Він закінчив Московський інститут театрального мистецтва імені Луначарського з відзнакою. За повість «Лицар свободи», власний меморандум «Україна бореться, Україна переможе!» та збірку віршів-сурмів, у яких викривав імперську сутність політики СРСР, відбував багаторічне покарання в концтаборах.

Упродовж свого життєвого шляху Іван Світояр не зраджував обрану мету, сформульовану ним у розмові з А. Сахаровим: «І я віддам життя за Україну». А в створеному театрі-студії, режисером якого він був, сповідував ідею мистецтва вільної думки, художньої правди, людяності.

Пам'ять про цього вірного лицаря честі житиме в наших серцях.

Актори театру, Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих.

Контакти

КОЛИ ВЛАДАРЮЄ МУЗИКА

Щойно пальці пробігли струнами гітар і мандолін, і серця присутніх заполонила музика, одразу забулося, що на сцені дві музичні школи — з української Боярки і німецького містечка Бергкамен. Її-право, музика — це диво інтернаціональне. А ще коли така музика, яку сповідує німецький оркестр мандолін і гітар та український ансамбль бандуристів, то взагалі світлішає на серці і вмить забуваються усі прикрощі. Так було і цього разу, в Будинку відпочинку Українського товариства сліпих, де владарювала Музика і тільки....

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОДИВУВАЛИ КУКА

Нещодавно Суми відвідав секретар англійського посольства у Києві Роджер Кук. Яким же було його здивування, коли на звертання до наших підприємців чистою українською мовою не почув її у відповідь. Приголомшеному дипломату нічого не залишалося, як користуватися англійською з перекладом на російську.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

ХТО СТАНЕ ЛІДЕРОМ КАНАДИ?

Політичні баталії

Оголошення про відставку, зроблене прем'єр-міністром Канади Брайаном Малруні наприкінці лютого цього року, більшість канадійців сприйняла позитивно. Цей крок глави уряду було розцінено як вияв розуміння лідером правлячої прогресивної консервативної партії загальнонаціональних пріоритетів, котрі він поставив вище від особистих амбіцій.

Рівень популярності прем'єра та очолюваної ним партії, яка перебуває при владі вже 8 років, різко знизився за останній час. Це пояснюють непопулярними заходами уряду Малруні щодо оздоровлення економічної ситуації в країні та іншими чинниками, про які ми вже писали. Всі вони негативно позначилися на популярності консерваторів і змусили Малруні оголосити про відставку. Однак він ще залишається прем'єром до призначеного на 13 червня з'їзду прогресивної консервативної партії. На ньому оберуть нового лідера, який виконуватиме обов'язки прем'єра до наступних федеральних виборів восени цього року. Втім, відомі проблеми не позбавляють консерваторів шансів виграти ці вибори. Економічний спад у країні припиняється, намітилися стійкі тенденції на поліпшення ситуації, збільшення кількості робочих місць тощо. Все це — на користь уряду консерваторів. Партія зберігає солідні позиції у багатьох провінціях, має добре організовану структуру, найдосвідченіші кадри і в підготовці до виборів, безперечно, використає можливості й права правлячого політичного угруповання.

Політичні партії Канади, звичайно, вже розпочали підготовку до виборів. Але місцеві засоби масової інформації зосереджені головним чином на двобої між нинішніми міністрами — національної оборони Кім Кемпбелл та охорони навколишнього середовища Жаном Шаре — за лідерство усередині консервативної партії. Ще до початку висування кандидатур Кім Кемпбелл заочно «коронували» на лідера. Добре знайома усім канадійцям з екранів телевізорів, улюблениця журналістів, вона часто відстоювала політику консервативного уряду з різних складних соціальних та законодавчих питань: права сексуальних меншостей, контроль за зброєю, право на аборт тощо. Кім Кемпбелл — порівняно молодий політик, їй 46 років. Політичну кар'єру розпочала 8 років тому в провінційному парламенті Британської Колумбії. З 1988 року — депутат федерального парламенту від консервативної партії. Була міністром юстиції, а на початку 1993 року Брайан Малруні незадовго до оголошення своєї відставки призначив її міністром національної оборони.

Позиції Кім Кемпбелл загалом міцні. Її передвиборні пропозиції щодо демократичних реформ у партії, парламенті та уряді привертають увагу рядових канадців. Щоправда, останні події дещо похитнули становище Кім Кемпбелл. Як міністр оборони вона сьогодні перебуває під вогнем критики за витрату близько 4,5 мільярда доларів на закупівлю сучасних морських вертольотів для пошуку підводних човнів. Такі дії пропозиції як непродумані в час, коли країна остаточно ще не вийшла з економічної кризи.

Досить невдало виступила Кім Кемпбелл на перших двох раундах теледебатів між претендентами на лідерство. Спостерігачі віддали перевагу міністрові охорони навколишнього середовища Жану Шаре. Це також молодий (34 роки) талановитий політик. Відзначають його відкритість, рішучість, оригінальність мислення. Перевагою Жана Шаре є повна двомовність (французька мова Кемпбелл недосконала), а також, що особливо шанують члени консервативної партії, щасливе сімейне життя (Кемпбелл вдруге розлучена). Однак це ще не запорука успіху. Спеціалісти зазначають, що Жан Шаре ще надто молодий і не пройшов повної перевірки на відповідність партійним інтересам. Крім того, він, як і нинішній прем'єр Брайан Малруні, походить з Квебеку. А за традицією кожного наступного прем'єра обирають з іншої провінції. Отже, панує думка, що саме Кемпбелл очолить партію і уряд. Вона ж перенесе федеральні вибори на кінець літа і балотуватиметься на посаду прем'єра, оголосивши Шаре кандидатом у віце-прем'єр-міністри. А це, безперечно, збільшить шанси на перемогу її особисто і консерваторів загалом.

Анатолій НІКУЛА.

Оттава.

З «гарячих» точок

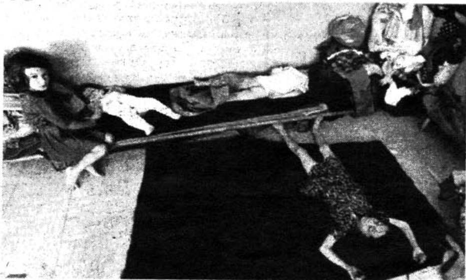
ДІТИ НАД КРАЄМ ПРІРВИ

Вже більше року триває війна в Боснії і Герцеговині. За даними Дитячого фонду ООН — ЮНІСЕФ, понад 51 відсоток дітей Сараєво бачили вбиту людину. Виконавчий директор цієї міжнародної організації Джеймс Грант закликав супротивні сторони до розуму: «Невже карти з кордонами між етнічними групами — найголовніше. Будьте далекоглядними. В Боснії грубо порушуються права людини. Ваші діти і діти ваших сусідів гойдаються над краєм прірви».

Дослідження ЮНІСЕФ свідчать, що серед дітей—жертв боснійської війни 40 відсотків ті, що загинули від холоднокровних пострілів снайперів. Понад 39 відсотків дітей втратили когось у своїй сім'ї, а 75 відсотків стверджують, що їхні будинки обстрілювали або захоплювали. Протягом шести і більше місяців у підземних сховищах мешкало понад 89 відсотків опитуваних дітлахів.

Ще одне дослідження ЮНІСЕФ свідчить, що майже всі діти—біженці з Боснії, включно і Сараєво, мають симптоми психічних травм — нічні кошмари, апатію, агресивність тощо. «Гра у війну» — чи не найулюбленіша розвага воєнного покоління юних боснійців.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Коротко

ДЕ ГУЛЯЛИ ОФІЦЕРИ — БУДЕ УНІВЕРСИТЕТ

Мине ще небагато часу — і в Бішкеку діятиме Слов'янський університет, рішення про створення якого було прийнято між Росією і Киргизстаном. Уже призначено ректора нового вузу. Ним став колишній директор Інституту фізики і механіки гірських порід республіканської Академії наук, доктор технічних наук В.Ніфадьєв. Одночасно уряд дав розпорядження звільнити приміщення бішкекського будинку офіцерів, яке разом з інвентарем і обладнанням передається університету.

У день, коли було оприлюднено рішення, тут якраз проходив перший республіканський фестиваль «Когда поют солдаты», що став як для учасників, так і для організаторів «святом із сльозами на очах». Нового ж приміщення під будинок офіцерів поки що не виділено.

Що ж стосується Слов'янського університету, то він відчинить свої двері до початку навчального року.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

АВТОНОМІЮ ВІДКЛАДАЮТЬ

У сусідів

Парламент Молдови знову опинився у безвиході. І знову його туди завели націонал-радикали, котрі заявили, що гагаузька національна меншість прав на автономію не має. Більше того, прагнення останньої до власної національно-територіальної освіти — не що інше, як посягання на молдовські землі.

Проект закону про гагаузьку автономію було фактично перекреслено і замінено на заяву, що Молдова визнає гагаузів як національну меншість. А статтю, що є найпринциповішою для населення півдня (вона гарантує йому право на самовизначення в разі об'єднання Молдови з Румунією), з нового варіанту документа взагалі не вилучили.

Гагаузькі депутати, які покинули парламент, дали в Комраті прес-конференцію, де заявили: якщо республіканський парламент не в змозі розв'язати проблему регіону, то Президентові Молдови лишається піти шляхом його українського колеги, тобто вирішити гагаузьке питання за аналогією з кримським. У разі, коли це не зроблять, у Комраті мають намір скликати референдум і надати гагаузькому населенню можливість самому визначитись, як бути далі.

Глава парламенту Молдови Петру Лучинські, котрий спробував якось вирівняти стосунки між протилежними депутатськими групами, запропонував перервати сесію до 8 червня, а потім повернутися до первісного проекту закону, узгодженого з гагаузькою стороною.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Часи і звичаї

«ДЕПУТАТ — МАНДРІВНИК»

Так озаглавила одна з польських газет публікацію, присвячену закордонним подорожам депутатів сейму. Картина складається строката, на зразок «одні у Парижі, інші в Римі, а я — до Пекіна». Дві польські парламентарські делегації навіть зустрілися в одному із закордонних міст.

А як цю ситуацію оцінюють самі депутати? Опозиція скаржиться, що під час розподілу місць у делегаціях, які вирушують за кордон, її систематично дискримінують. Партії ж урядової коаліції заперечують існування такої практики, як і той факт, що їх представники можуть залишити сейм заради екзотичної мандрівки. Опоненти, у свою чергу, нагадують, що, приміром, під час важливого голосування бюджетних питань у залі сейму були відсутні 30 депутатів з коаліційного блоку, і керівники їх клубів (фракцій) пояснили це тим, що дехто з відсутніх — у закордонному відрядженні.

Є кілька категорій таких вояжів: офіційні делегації сейму, участь у роботі міжпарламентських інститутів, подорожі за індивідуальними запрошеннями. Чи позначається це на бюджеті сейму? Його офіційні представники наводять такі цифри: торік мало місце 948 відряджень, проте парламент платив лише 309. А взагалі бюджет міжнародних відносин складає тільки два з чвертю відсотка загального бюджету канцелярії сейму.

Володимир САВЦОВ.

Варшава.

Експрес-інформація

ТРИВОЖНІ НОТИ

Збройна провокація сталася на таджицько-афганському кордоні. Озброєні групи таджицьких опозиціонерів чисельністю до 200 чоловік під прикриттям важкої артилерії намагалися прорватися з території Афганістану до Таджикистану. Атаку було відбито силами прикордонних військ та проурядових підрозділів. Є жертви.

МЗС Таджикистану направило афганському урядові ноту протесту, в якій сказано, що відповідальність за цю акцію несе афганська сторона.

Тим часом у самому Афганістані бойовики проіранської шиїтської Партії ісламської єдності в Кабулі напали на підрозділ Міністерства оборони. Тим самим вони порушили домовленість про припинення вогню, яке тривало тиждень.

ХОРВАТІЯ ДЛЯ ООН НЕ СОЮЗНИК?

31 чоловіка вбито і більш як 200 поранено в результаті спалаху боїв у Сараєві та Горажді. Бої тривають також в інших боснійських містах. Тим часом Президент Хорватії Ф.Туджман, виступаючи на засіданні парламенту в Загребі, заявив, що його країна виступить проти продовження мандату миротворчих сил ООН у Боснії і Герцеговині, якщо сербські формування в цій республіці не складуть зброю. За словами Ф.Туджмана, мир у Боснії і Герцеговині можливий лише тоді, коли її поділять на сербський, хорватський та мусульманський райони, а не на 10 провінцій, як це передбачено планом Венса—Оуена.

ПРОДОВЖЕНО НАДЗВИЧАЙНИЙ СТАН

у двох районах Північної Осетії — Моздокському та Пригородному, а також у Малгобекському та Назранівському районах Інгушетії. Це зроблено за указом Президента Росії Б.Єльцина. На названих територіях заборонено проводити страйки, демонстрації тощо.

БОРОТЬБА ЗА ПРОФСПІЛКИ — БОРОТЬБА ЗА ВПЛИВ

Вибори керівних органів профспілки працівників одного з підрозділів Організації визволення Палестини відбулися в неділю в окупованому Ізраїлем секторі Газа. Палестинці, які живуть на цій території, не мають права брати участь у муніципальних виборах. Тому результати профспілкових виборів розцінюють там як показник впливовості того чи того угруповання. За повідомленнями, прихильники ОВП одержали 16 місць, а фундаменталістського угруповання «Хамас» — 10. Як відомо, ОВП виступає за продовження мирних арабо-ізраїльських переговорів, а «Хамас» вважає їх зрадою справі визволення Палестини.

У ЦЕНТРІ УВАГИ — ВИВЕДЕННЯ ВІЙСЬК

Черговий раунд латвійсько-російських переговорів щодо виведення з Латвії російських військ розпочався вчора в Москві. На нинішній зустрічі делегації двох країн мають затвердити проекти угоди про митні процедури для військових підрозділів, що виводять, а також інших документів.

У МУСУЛЬМАН — ВЕЛИКЕ СВЯТО

Триденне свято жертвування розпочали вчора святкувати мусульмани всього світу. Воно починається напередодні щорічного хаджу (паломництва) до Мекки. Напередодні в цьому місті перед прочанами виступив один з провідних саудівських священнослужителів Абдул Азіз ібн-Абдулла Ас-Суїф. У своїй проповіді він різко засудив тероризм.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ПАЛІЇ КУЛЬТУРИ

На березі озера Нечімного від рук горе-мисливців згорів будинок, у якому розміщалася кімната-музей Лесі Українки.

Старезний, густий, предковічний ліс на Волині... Так, це те місце, що надихнуло Лесю Українку на створення безсмертного твору — драми-феєрії «Лісова пісня». З того часу, коли Леся милувалася озером Нечімним, мандрувала лісовими стежками, ночувала на сіні у дядька Лева Скулинського, минуло понад 100 років, а мальовничо- казкова краса його околиць чарує й досі кожного, хто ступає на цю благословенну поліську землю.

Давно помер дядько Лев, але його дуб, крислатий і могутній, стоїть на березі Нечімного й досі. А неподалік — галявина, де колись була хатина дядька Лева. Відійдеш кілька метрів — замулена неглибока впадина, що заросла верболозом. На табличці напис: «Криниця, з якої Леся брала воду». Міцніють з кожним роком два дубки, посаджені в 1963 році у 50-річчя з дня смерті Лесі Українки М. Рильським та А. Кос-Анатольським. Саме тоді було посаджено молодий сад, побудовано криницю з дашком і двоповерховий будинок. На другому поверсі тут розміщалася кімната-музей Лесі Українки, де висіли портрети близьких та рідних поетеси, картини, книги, фотокопії її творів. У сімдесятих роках я вперше побував у цих місцях, бачив кімнату-музей. Пам'ятаю, була тут і книга відгуків відвідувачів. Спеціально роблю наголос, що все це я бачив особисто.

Так ось, цей будинок нещодавно... згорів. Важко передати словами те, що я відчував, стоячи кілька днів тому на згарищі. Згоріло усе, крім цегли й каміння. Біля самотнього комина — дві берези, обпалені вогнем. Довкіл валяються шматки потрісканого шиферу, обвугленого дерева... Голова Скулинської сільської Ради народних депутатів Іван Євтушик, з яким я сюди приїхав, розповідав, що тут стояли гарні дубові лави, столи. Останнім часом цей будинок служив будинком лісової пропаганди. Так його називали офіційно. А насправді він був пристановищем для малого й великого районного начальства, яке після полювання тут розважалося.

Після полювання в Скулинському лісництві у цей будинок приїхали «повечеряти» голова Ковельської районної Ради народних депутатів Андрій Хомич, директор малого підприємства Євген Поліщук, головний інженер міжгосподарського лісгоспу Петро Смаль, лісничий Скулинського лісництва Петро Поліщук та інші браконьєри. До речі, Андрій Хомич — колишній перший секретар Ковельського міськкому партії, а Євген Поліщук — колишній голова Ковельського міськвиконкому. Чому вони браконьєри? Річ у тім, що сьогодні територія Нечімного — державний ландшафтний заказник, де законом забороняється полювати на звірів і птахів.

Хтось осквернив могилу Стуса, хтось батьківську хату Шевченка, відомі прізвища людей, з вини яких згорів будинок на заповідній території озера й урочища Нечімного... І я хочу кинути докір волинській інтелігенції: ніхто не протестує проти свавілля окремих чиновників, які нищать нашу національну святиню — озеро Нечімне. А хто за злочин проти культури відповів? У Ковельській районній прокуратурі мені сказали, що до цієї пожежі вони ніякого діла не мають, це — справа пожежників. Заступник начальника Ковельської пожежної частини № 4 Віталій Божичко показав папку з документами за фактом пожежі «в лісовому будинку на території Скулинського лісництва». Формально тут є все для того, щоб виправдати те, що сталося. Так, названі горе-мисливці в цьому будинку «вечеряли», грілися біля каміна, а потім усі мирно роз'їхалися... Чому трапилася пожежа? З'ясовується, було несправне «пічне опалення». А як же з літературною експозицією на другому поверсі. Виявляється, такої експозиції теж... не було. Новітні чиновники навіть запаслися довідками з музею, що в цьому будиночку... нічого не було.

Господи, до чого можна дожитися! Та було! На власні очі я все бачив. Сотні людей це можуть підтвердити. Невже ж можна так безсоромно грішити... Завтра скажемо, що озера Нечімного не було. А до цього йдеться. Унікальне озеро замулюється, заростає, гинуть біля нього рідкісні дерева. Але, як і раніше, щоб наблизитися до плеса Нечімного, слід пройти дощаною кладкою, викладеною на полохливій трясовині, що вгинається під ногами.

Терпне душа, коли бачиш на згарищі обвуглений комин, обпалене кроно молодої берези.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

СПАДКОЄМЦІ БАРАКА,

або Коротка історія про те, як і де борються з «черговими тимчасовими труднощами» молоді працівники міліції, які навчаються в Миколаївському училищі професійної підготовки МВС України

Миколаїв давно й міцно набув поганої слави неблагополучного в криміногенному відношенні міста, одного з тих, де оперативна обстановка найскладніша. А тим часом майже 400 дужих, підготовлених хлопців у міліцейській формі виявилися відрізаними від міста... Ні, не криміногенним елементом, а елементарним головотяпством, відомчою упертістю...

Про це й інше — розмова з начальником Миколаївського училища профпідготовки МВС України полковником міліції Валерієм ФЕДОРЮКОМ.

— Ми готуємо кадри не лише для своєї області, а й для багатьох інших областей України, в тому числі для Київської та міста Києва, Республіки Крим, Севастополя, займаємося перепідготовкою та підвищенням кваліфікації цих кадрів. Починаючи з 1985 року більш як 6 тисяч молодих людей оволоділи тут азами міліцейської професії.

Сьогодні кандидатові в міліціонери для навчання відпущено всього два місяці. За такий короткий строк ми навчаємо своїх підлеглих багато чого.

— Валерію Петровичу, безсумнівно, що очолюваний вами мобільний, добре організований міліцейський підрозділ міг би внести свій вклад в поліпшення криміногенної обстановки в обласному центрі — Миколаєві, який, як відомо, протягом тривалого часу перебував у п'ятірці найбільш криміногенних міст України. Та й щодо розкриття злочинів місто корабелів багато років утримує останнє місце. А тим часом трохи більш як у тридцяти з лишком кілометрах від міста 400 дужих, підготовлених хлопців не знають, куди дівати сили й уміння...

— У тім то й справа, що училище розташоване в 35 кілометрах від Миколаєва. І чотири міських райвідділи в пікові дні змушені споряджати за нашими вихованцями чотири автобуси. Уявіть, скільки бензину спалюється, в яку копієчку все це обходиться...

Та навіть за такої ситуації лише за чотири місяці наші слухачі відпрацювали понад тисячу годин по охороні громадського порядку Миколаєва. Затримано сотні правопорушників, десятки п'яних відпроваджено до медвитверезника. Слухачам вдалося затримати кількох злочинців.

А в скільки разів ефективнішими були б їхні дії, якби сержантів залучали до патрулювання в місті не епізодично, а в розрахунку на близькість до криміногенної обстановки міста. Та таке можливе лише за умови дислокації училища в межах міста.

— Крім того, знаю, є ще одна невідкладна потреба якнайшвидшої передислокації училища з цих, загалом, красивих за своєю природою місць. Колись понад три тисячі «хіміків» працювали тут на черговій комсомольсько-молодіжній будові віку — споруджували нове хімічне диво — Миколаївський глиноземний завод. Будівництво завершилося, «хіміки», побивши всі комсомольські рекорди ударної праці, відбули хто куди, а бараки дісталися в спадок... міліціонерам. Підлогу тут перестеляли безліч разів, однак вона з завидною постійністю гниє, під нею — вода. Дахи бараків лагодити ніхто не береться. А стіни... Ці продірявлені, вкриті пліснявою дошки й стіни важко назвати. Як завжди, виручає кмітливість — надійний супутник бідності. На зиму доводиться оббивати бараки плівкою. Тією самою, що така доречна в парниковому господарстві. Та оранжерейний ефект і зашкоджає — дихати нічим. І щорічно взимку училище з нетерпінням чекає весни, аби повітрям подихати, а потім керівництво знову ламає голову, як зиму перезимувати.

— Цього року вже не зимуватимемо. Не тому, що не хочу, а тому, що це немислимо. Поселили нас сюди «тимчасово», і ось останні три роки молоді міліціонери перебувають тут з ризиком для життя та здоров'я.

Були спроби передислокуватися до міста. Методом довгобуду зводиться житловий корпус, що нині законсервований, бо немає коштів. На моє глибоке переконання, безглуздо й марнотратно зараз виділяти великі кошти на будівництво нового училища, коли є доступніші й недорогі внутрішні резерви. Нині багато говориться й пишеться про реформу армії, про скорочення збройних сил. Уже не таємниця, що в центрі Миколаєва напівпорожні військові частини. Будь-яка з них влаштувала б нас, і користі місту було б більше — мобільний міліцейський підрозділ завжди під рукою. Та військові грають у мовчанку. Нещодавно представник Президента України А.Кінах, не дочекавшись відповіді від міністра оборони, знову змушений був напряму звернутися до генерал-полковника В.Городецького з проханням розглянути й позитивно розв'язати питання про передачу з компенсацією залишкової вартості військового містечка. Ще на початку року на відповідному листі, відправленому на адресу Президента України, Л.Кравчук написав цілком зрозумілу резолюцію: «Вирішити це питання», та віз, як кажуть, і досі там. Важко сказати однозначно, у чім тут річ: чи то у відомчих амбіціях, чи то в простому небажанні сприяти благій справі.

Один час нас розділяла тільки залізна огорожа, — по один бік бараку жили міліціонери, по другий — контингент спецкомендатури. Потім «хіміки» застрайкували: мовляв, не можемо жити в таких нелюдських умовах, і невдовзі їх перевели до затишної цегляної п'ятиповерхівки, а ми зосталися. Нещодавно припустилися педагогічної помилки. За планом йшла лекція «Спецустанови міліції», і як завжди теорію вирішили підтвердити практикою — повели сержантів до тієї п'ятиповерхівки. Побачили хлопці, що «хіміки» живуть по двоє-троє в кімнаті, є куточок відпочинку з кольоровим телевізором, і заремствували, мовляв, хто ж, виходить, відбуває строк: ми чи вони? Довелося провести роз'яснювальну роботу з приводу чергових тимчасових труднощів. Курсанти розуміють, а ось як пояснити все це тим, від кого залежить подальша доля училища?

Бесіду вів
Олександр НАСТЕНКО.

ХТО ВБИВ ЛЕОНТОВИЧА?

21 січня 1921 року Микола Дмитрович Леонтович подався з Тульчина, де керував хоровою капелою, на різдвяні свята до батька у с.Марківці Теплицького району. При загадкових обставинах композитор був убитий пострілом з гвинтівки. Хто і за що вбив? Це питання постійно цікавить дослідників його життя і творчості. Висувалося багато версій вбивств. Але поки що жодна з них не знайшла документального підтвердження.

Як відомо, 1997 рік оголошено ЮНЕСКО роком Леонтовича. З метою відродження історичної справедливості, невідомих сторінок української національної культури вінницькі управління внутрішніх справ держадміністрації та Служби безпеки України створили спеціальну групу для розслідування обставин загибелі композитора.

Прес-групи управління звернулися через засоби масової інформації до старожилів, яким будь-що відомо про останні дні життя Леонтовича, до істориків, дослідників, краєзнавців, літераторів в проханням допомогти слідчій групі у пошуковій роботі. Телефонуйте за номерами: 2-94-29, 5-46-90, 1-32-41. Про результати розслідування громадськість буде поінформовано.

Водночас хотілось би відзначити, що вінницьке обласне управління Служби безпеки України сьогодні багато робить, аби повернути народові невідомі імена, сторінки з життя на Поділлі славних синів і дочок України. Знайдено багато архівних документів, які доповнять творчий портрет класика української літератури Мирослава Ірчана. Готується творчий вечір пам'яті репресованого самодіяльного композитора Родіона Скалецького, що керував капелою Леонтовича. Повністю всі ці та інші матеріали увійдуть до Вінницького тому книги пам'яті «Реабілітовані історією».

Михайло ВАСИЛАШКО.

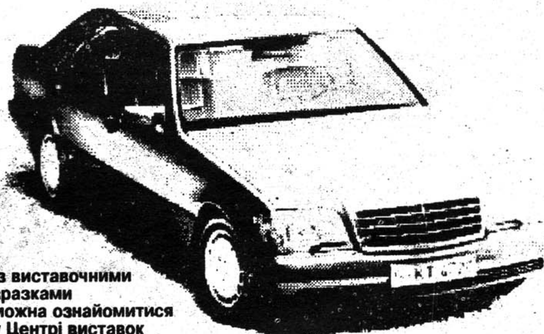
Вінниця.

ХЕЛП

Зі складу у Києві найновіші моделі автомобілів провідних фірм світу

Volkswagen **Audi** **Citroën**

Mercedes **BMW**

Mercedes 500 SE:

автоматичне регулювання складання руля, електричні системи регулювання дзеркал та вікон, трипозиційне регулювання сидінь, автоматична коробка передач, шкіряне облицювання салону, приладовий комп'ютер, охоронна сигналізація, центральний замок, кондиціонер, магнітофон, ABS,

Із виставочними зразками можна ознайомитися у Центрі виставок та ярмарків (павільйон 11).

Адреса: м.Київ, вул. Академіка Глушкова,1. Тел.224-21-05, 221-12-69.

ПЕЖО – ДОСВІД ДОРІГ УСЬОГО СВІТУ!

Багаторазові переможці ралі «Париж — Дакар» автомобілі «ПЕЖО» довели свою міцність, надійність та економічність і свій престиж повсюди — від пісків Сахари до автострад Америки.

Автомобілі «ПЕЖО» від офіційного імпортера «ІЛТА Київ» — це гарантія та фірмовий сервіс.

Двигун — дизельний чи карбюраторний, додаткове обладнання, колір — на Ваш вибір.

Про умови продажу і сервісу Ви дізнаєтесь, завітавши до нашого офісу за адресою:

Київ-10, вул. Січневого повстання 11-А
тел. 290-40-33, 290-42-48, 290-42-70
факс 290-42-74

PEUGEOT Ilta KIEV OFFICIAL IMPORTER

Berthold & Stempel

Лидер Мирового Рынка оборудования для полиграфии

Комплексная поставка полиграфического оборудования

Гарантийное и послегарантийное обслуживание, сервис

Обучение персонала

Адрес представительства:

Украина
252146, Киев,
ул. Героев космоса, 6

Телефон:
(044) 475-00-13
(044) 478-95-93
Телефакс:
(044) 475-00-13

Сім видів італійських вин та лікерів зі складу в Києві пропонує СП «Салюте Л.Т.Д.»

Тел. 216-49-88;
216-46-35.

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕАЛІЗУЄ СТАЦІОНАРНІ КОМПЛЕКТНІ АВТОЗАПРАВНІ СТАНЦІЇ:

— три ємкості по 10 куб. метрів;
— дві роздавальні колонки (для бензину й дизпалива);
— труби, арматуру, ЗІП.

Телефонуйте нам у Київ: тел./факс (044) 277-30-91, тел. (044) 244-93-95.

Фирма «Ятрань» реализует печатные машинки «Ятрань» и портативные «Ивица»...

Тел. 546-63-27.

ОРГАНИЗАЦИЯ РЕАЛИЗУЕТ:

— клей «Бустилат», «ПВА»;
— стулья и кресла поворотные;
— молотки отбойные;
— нивелиры;
— линолеум;

Тел. (072) 516-823, 516-825, г. Харьков.

Будівельно-монтажне управління №11 виробничого об'єднання «Укргазбуд» оголошує набір кадрів для постійної роботи в нашому управлінні за спеціальностями: бригадири-газорізальники; електрозварники 5—6 розрядів; машиністи-трубоукладачі; машиністи очисних і ізоляційних машин; машиністи бульдозера; виконроби трубопроводного будівництва.

БМУ-11 в/о «Укргазбуд» будує трубопроводи на території України вахтовим методом. Заробітна плата відрядно-преміальна, за місяць в середньому складає 60 тисяч карбованців. Робітники управління мають можливість виїзду для роботи за кордоном.

Звертатись за адресою: 252061, КИЇВ-61, вул. ПАТРІОТІВ, 96, БМУ-11 в/о «Укргазбуд».

Довідки за телефоном: 483-61-44.

ПІДПРИЄМСТВО реалізує автомобільні компресори «Ікарус», ЗІЛ, МАЗ, КамАЗ за безготівковим розрахунком. Партія автокомпресорів — не менше 100 штук.

Довідки телефоном: (0629) 34-94-79, 33-21-03.

Факс 34-21-82.

м. Маріуполь Донецької області.

Всього 46 хвилин біля екрана — і ключ від успіху у Вашій кишені! ПТО «Сезон» пропонує відеофільм «Етикет менеджера» на відеокасетах «Панасонік». З питань придбання звертатися за адресою: 252034, Київ, вул. Ярославів вал, 17-в. Тел. (044) 228-00-65, факс (044) 229-21-39.

Переможцям — слава, переможеним — шана

Футбол

«Динамо» (Київ) — «Карпати» (Львів). 2:1 (1:0). Кубок країни. Фінальний матч. Київ. Республіканський стадіон. 30 травня. 50000 глядачів. Судді В. П'яних (Донецьк), С. Сельменський (Ужгород), В. Головко (Дніпропетровськ).

«Динамо»: Кутепов, Лужний, Пономаренко, Хруслов (Шаран, 85), Шматоваленко, Ребров (Ковалець, 46), Анненков, Грицина (Шкапенко, 64), Топчієв, Леоненко, Безсмертний.

«Карпати»: Стронцицький, Романишин, Чижевський, Гусін, Мокрицький, Петрик, Кардаш, Леськів, Шулятицький (Коліщук, 46), Плотко, Стельмах (Мазур, 76).

Голи: Леоненко (23), Топчієв (64), Плотко (90, з пенальті). Попереджено Мокрицького.

Все було, як у старі добрі часи: заповнені вщерть трибуни (щоправда, лише нижнього ярусу), «болільницька хвиля» віхолою накручувала коло за колом. Нарешті, тисячі саморобних смолоскипів на честь переможців і переможених, на честь українського футболу.

А матч, як на мене, вийшов по-справжньому фінальним — бойовим і змістовним. Перед його початком наставник «Карпат» Мирон Маркевич сказав мені: «Є кілька травмованих. Це, безумовно, погіршує наші шанси. Втім, сказав хлопцям, що головне — вистояти перших хвилин 18—20, а далі легше буде...».

Спершу події розгорталися саме так, як планував львівський тренер. Його підопічні досить спокійно й упевнено вели боротьбу, не даючи динамівцям хазяйнувати на полі. Але минув отой відрізок часу — і всі карти прикарпатців переплутав форвард киян Віктор Леоненко. Ефектними финтами він кілька разів обіграв своїх візаві у небезпечній близькості біля воріт Стронцицького і під гострим кутом забив красень гол.

Гадаю, що був величезний внесок талановитого гравця в перемогу його команди. І після цього динамівці володіли ініціативою. Але слід віддати належне «Карпатам», які помітно активізувалися під кінець тайму. За шість хвилин до перерви нагоду зрівняти рахунок отримав Шулятицький. Він утік від переслідувачів. Але, гадаю, поспішив з ударом. Можна було ще наблизитись до воріт. Кутепову вдалося перевести м'яч на кутовий.

Після перерви активнішими були динамівці. І це принесло їм успіх. Топчієв, який відмінно грає головою, і цього разу забив фірмовий гол.

І знову львів'яни продемонстрували характер. До останніх секунд вони боролися за кращу долю. І знайшли її. Плотко реалізував пенальті.

А потім було нагородження. Президент Федерації футболу Віктор Банников вручив футболістам київського «Динамо» сріблястий Кубок, а ще — золоті жетони. Було коло пошани. Вдячні київські болільники оплесками вітали не тільки своїх улюбленців, котрі зробили їм чудовий подарунок на День Києва, а й футболістів «Карпат», віддаючи шану їхній майстерності та мужності.

Нагадаю, що генеральним спонсором фіналу було підприємство «Україна Моторс», головним спонсором — банк «Аваль». Ну, а координатором усіх подій, за традицією, виступив «Інфоспорт» (президент В. Лашкул).

Банк «Українська фінансова група» вручив київському «Динамо» приз — три мільйони карбованців.

Віктор Леоненко за свій гол (перший у матчі) отримав акції «Омета-фонд». Цей футболіст, душа команди і національної збірної, сказав мені:

— Такого свята в моєму спортивному житті ще не було. Ми вдячні людям за те, що прийшли на стадіон. Гадаю, що болільники відтепер знімуть «бойкот» з Республіканського стадіону. Без їхньої підтримки нам не обійтись. Особливо в єврокубках восени. Місце в Кубку кубків ми вже завоювали. Але маємо шанс грати в Кубку чемпіонів...

Півроку тому київське «Динамо» очолив у минулому його гравець Михайло Фоменко. Перед ним тоді поставили завдання: виграти Кубок і чемпіонат. Як бачимо, першу частину плану успішно здійснено...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Із суддівських протоколів

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 27 тур.

«Волинь» — «Таврія» — 1:3. Голи: Гащин (75, з пенальті), — у господарів; Гайдаш (38), Шайхаметов (70, 86) — у гостей.

«Металіст» — «Дніпро» — 1:0. Гол: Прудиус (19).

«Шахтар» — «Зоря-МАЛС» — 0:1. Гол: Севідов (82, з пенальті).

«Верес» — «Кремінь» — 2:3. Голи: Червоний (55), Свистунов (65) — у господарів; Федько (6), Лукаш (17), Крячик (37) — у гостей.

«Кривбас» — «Чорноморець» — 1:1. Голи: Попович (79) — у господарів; Скіш (75) — у гостей.

«Металург» — «Буковина» — 3:1. Голи: Головань (40, 50), Антюхін (88) — у господарів; Фінкель (2) — у гостей.

	В	Н	П	М	О
Динамо	15	8	3	47—12	38
Дніпро	15	8	4	46—19	38
Чорноморець	15	4	8	38—27	34
Шахтар	9	12	6	38—29	30
Металіст	11	6	10	34—30	28
Таврія	11	4	12	29—33	26
Металург	9	8	10	34—32	26
Карпати	8	10	8	30—32	26
Буковина	9	7	11	26—28	25
Кремінь	7	11	9	20—33	25
Кривбас	7	10	10	24—36	24
Волинь	9	5	13	33—48	23
Торпедо	8	7	11	27—31	23
Верес	8	6	13	25—38	22
Зоря-МАЛС	9	3	15	23—40	21
Нива	6	7	13	17—23	19

Першість країни. Друга ліга. 29 тур. «Явір» — «ЗС-Оріяна» — 3:0, «Металург» — «Дніпро» — 1:2, «Чорноморець-2» — «Меліоратор» — 0:0, «Зірка» — «Титан» — 3:1, «Дністер» — «Таврія» — 3:2, «Галичина» — «Чайка» — 1:1, «Газовик» — «Вагонобудівник» — 1:0, «Хімік» — «Бажановець» — 3:0.

Перехідна ліга. 28 тур. «Войковець» — «Торпедо» — 2:1, «Нафтохімік» — «Динамо» — 1:1, «Електрон» — «Прометей» Д — 4:0, «Фетровик» — «Шахтар» — 3:2, «Лисоня» — «Фрунзенець» — 1:1, «Олімпік» — «Море» — 1:0, «Нива-Борисфен» — «Гірник» — 3:3.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Зам. 0311100.

1, 5 і 6 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».